

LAKO JE BITI ŠEF U POŠTI, AKO...

Lako je biti šef u Pošti ako imaš savjesne i odgovorne radnike!

Oni će sami dolaziti ranije na posao i ostajati duže kada procijene da je potrebno bez da to posebno zahtijevaš od njih.

Svojevoljno neće koristiti ni dnevni odmor iz sličnog razloga. Šef u poštanskom uredu koji u svom timu ima takve radnike manje mora voditi brigu o tome da, npr., sve kreditirane i na drugi način zaprimljene pošiljke budu obrađene i otpremljene u danu kada su zaprimljene, pa makar to izgledalo nemoguće u redovnom radnom vremenu.

Lako je biti i šef u sortirnici kada znaš da će radnici žrtvovati i svoje slobodno vrijeme samo da se odradi sve što se mora odraditi.

Ni šef na dostavi (općoj ili hpekspres) neće se brinuti više nego inače zbog rokova uručjenja ako ima takve radnike.

Savjesni vozači neće sitničariti i šefu stvarati probleme čak i ako vozilo nije u potpunosti ispravno, nego će svjesno prihvatiti rizik i preuzeti na sebe odgovornost za eventualne neželjene posljedice u prometu samo da posao bude obavljen.

Ni savjesni radnici stručnih službi se ne razlikuju od ostalih kada posao zahtjeva veća vremenska i druga

odricanja od onih formalno propisanih.

Čak će i odgovorni šefovi nižeg ranga kada to situacija zahtjeva slijediti takve principe.

Nitko se neće buniti!

Ali, da stvar bude još specifičnija, nakon odrađenog posla svi ti savjesni i odgovorni radnici će osjećati neko posebno zadovoljstvo učinjenim iako su prekršene brojne norme i pravila, a oni sami će biti fizički i psihički iscrpljeni. I to je sve, možemo otvoreno reći, koliko apsurdno toliko i očekivano ponašanje u izvanrednim okolnostima.

Ako bi svi slijepo slijedili „slovo na papiru“ sustav bi više trpio, a negativne posljedice bi u drugim oblicima (materijalnim i nematerijalnim) osjetili svi članovi organizacije. Fleksibilnost koja obilježava ovakve situacije je, dakle, ponekad i poželjna. Samo je pitanje u kojoj mjeri, jer kada izvanredne okolnosti zaredaju, ovakvo ponašanje se često nameće kao pravilo. Savjesnost, odgovornost, odricanja i žrtvovanja tada postepeno gube na vrijednosti, a učestalo ponavljanje ovakve prakse poprima dimenzije neumjerenog i poslovno neprihvatljivog iskorištavanja radnika.

Mnogi šefovi izgube kontrolu i pretjeraju u doziranju zahtjeva prema radnicima i počinje se javljati otpor. On često rezultira većim brojem bolovanja

(opravdanih i onih iz revolta) čime situacija za one koji ostaju postaje još više neizdržljiva i kulminira u potenciranje sve većih negativnosti koje se kao zaraza šire u organizaciji. U takvom okruženju pojedini šefovi izgube kontrolu nad svojim ponašanjem i počinju se koristiti perfidnim, direktnim ili indirektnim prijetnjama kojima kod radnika potiču strah i manipuliraju njime.

Ima li na poslu što gore od života i rada kojeg prati kontinuirani osjećaj da ti se može dogoditi nešto loše ako se suprotstaviš izrabljivanju? Ima! To je uvjerenje da iz takve situacije nema izlaza.

A ipak ima! I to institucionalnog.

U tom trenutku svaki radnik, pojedinac ili skupina, mogu aktivirati sve mogućnosti „slova na papiru“: Pravilnik o radu, Kolektivni ugovor, Zakon o radu i sve druge normative alate koji su nam na raspolaganju, a nismo svjesni njihovih mogućnosti. U manjini su radnici koji to koriste i ne može im nitko ništa ako u svom formalnom radnom vremenu odgovorno i savjesno obavljaju svoj posao. Istina, ima među njima i onih koje doživljavamo negativno jer ostavljaju dojam da se brinu samo za sebe, te da će koristiti svoja prava nauštrb drugih. Takvih je, međutim, vrlo malo i kad-tad oni ili se uklope u zajednicu ili ju napuste, jer teško je tako funkcionirati. Ovih pozitivnih, koje često doživljavamo kao uzor, je ipak više, te je poželjno s njima surađivati i u smislu zaštite prava radnika.

Kad poslovna situacija postane neumjerena u smislu manipuliranja šefova vrijednostima sažetih u riječima savjest i odgovornost, treba dolaziti na posao na vrijeme i odlaziti s posla na vrijeme. Treba koristiti

propisanu dnevnu pauzu i raditi onako i onoliko koliko se najbolje zna i umije – i ne može vam nitko ništa!

Ako se i pokušava neprimjerenim ponašanjem šefova iskoristiti vas i vaše vrijednosti kao što je opisano u ovom članku - **NE ČEKAJTE** da će netko drugi to vidjeti i reagirati.

Reagirajte sami, kao pojedinac, ili još bolje, kao grupa slijeđenjem principa odgovornog i savjesnog rada u formalno određenom radnom vremenu. Ako vam se ta prava pokušaju oduzeti ili vam se zbog slijeđenja istog prijeti na bilo koji način, te ukoliko se od

vas zahtjeva da prekršite neka pravila (npr. da vozač preuzme neispravno vozilo ili da uručite pošiljku izvan procedure) – obratite se svom sindikalnom povjereniku!

I još nešto što je vezano uz sve ovo je važno znati! Dok god vi radite duže od redovnog radnog vremena i ne koristite svoje dnevne odmore kako bi stigli obaviti sve radne zadatke, nitko od nadređenih na bilo kojoj razini neće reagirati kako bi vam olakšali.

Reagirat će tek ako uvide da se posao ne uspijeva dovršiti u redovnom radnom vremenu, a svi radite onako i onoliko koliko najbolje znate i umijete u formalnim okolnostima.

Tada će i poslodavac morati osigurati potreban broj radnika i sve potrebne uvjete za rad na određenom radnom mjestu.

Vodite, dakle, računa o tom – sami, jer drugi to neće ili, jednostavno, ne mogu vidjeti.

Kad zapne, obratite se svojim sindikalnim povjerenicima i uvidjet ćete kako svima, pa i šefovima, može biti lakše ako se primjereno i na pravi način koriste svi resursi.

Kako smo obilježili Dan Hrvatske pošte!?

PRIGODNO OBILJEŽAVANJE DANA HRVATSKE POŠTE

Kao što je to običaj već godinama, dostojno je obilježen Dan HP - Hrvatske pošte. Ove godine uz članove Udruge branitelja Hrvatske pošte i Uprave HP-a, poginulim braniteljima, polaganjem vijenca i paljenjem svijeća kod spomen ploče, na kojoj je uklesano 57 imena poginulih radnika HPT-a, na upravnoj zgradi Jurišićeve 13, počast je odao i Jure Šarić, pomoćnik ministra u Ministarstvu pomorstva, prometa i infrastrukture.

Prijam djece i roditelja poginulih branitelja

U Branimirovoj 4, predsjednik Udruge branitelja HP-a Ivan Plazanić, te predstavnici Uprave Hrvatske pošte primili su djecu i roditelje poginulih branitelja, a zatim su svi zajedno položili vijenac na Mirogoju podno križa Hrvatskim braniteljima.

Svečana misa

Također, tradicija je da se u Zagrebačkoj prvostolnici održi misa zadušnica za sve poginule branitelje, sve umrle radnike HP-a, te se obavi blagoslov svih radnika Hrvatske pošte. Na misi zadušnici uz članove Udruge branitelja i Uprave Hrvatske pošte nazočili su brojni radnici

Otvoren poštanski ured u Prečkom

Zagreb, 10. listopada 2016. – Poštanski ured 10134 Zagreb, koji se nalazi u zagrebačkom naselju Prečko, od danas počinje s radom na novoj adresi. Novi prostor uređen je prema najsuvremenijem dizajnu te je ovim preseljenjem i preuređenjem još jedan poštanski ured uvršten među najmodernije poštanske urede u mreži od 1016 ureda, koliko ih ima Hrvatska pošta.

„Ono što nije objavljeno u novinama ili televiziji – nije se niti dogodilo“!?

Kao što je vidljivo iz gornjih redaka, u Zagrebu se svečano i prigodno obilježio Dan Hrvatske pošte. Neki više svečano, neki više radno! A nažalost, neki su i opljačkani (PU na Trešnjevci)! Ali ipak se prigodno obilježio!

Dan Hrvatske pošte svim radnicima čestitku su u svojim glasilima i na mrežnim stranicama uputili Uprava Hrvatske pošte i reprezentativni sindikati – RSRH i HSP. I to bi bilo to! Bar što se medija tiče.

Obilježavanje Dana Hrvatske pošte, jedne od najvećih kompanija u Hrvatskoj (po broju radnika) medijski je bilo apsolutno nepopraćeno!? Niti jedne jedine sličice, niti jedne riječi na nacionalnim TV kanalima!? Niti slova u nacionalnim dnevnim tiskovinama!? Nešto malo, i sramežljivo na portalima, i to većinom lokalnog karaktera! Par - nepar objava na društvenim mrežama!? I to je sve! Malo i premalo! **„Ono što nije objavljeno u novinama ili televiziji – nije se niti dogodilo“!?** – kaže narod.

Zar zaista ne postoji javni medijski interes za obilježavanje našeg dana? Možda bi medijski interes bio veći da smo organizirali „Dane otvorenih vrata“, organizirali koju nagradnu igru, upoznali širu javnost o “poštanskom kruhu sa sedam kora” ili na kraju krajeva platili reklamni prostor u tiskanim i elektoničkim medijima, te našim vjernim klijentima i korisnicima zahvalili na dugogodišnjoj suradnji!? I to sve povodom 10. listopada, Dana Hrvatske pošte!

Kako su poštari i poštarice u „front office“ proslavili svoj dan?

Kao i uvijek do sad – radno!

Neki od njih, s malo više srebrne kose na glavi, prisjetili su se ne tako davnih vremena, kada su se u taj svečani dan znali držati prigodni govori, i to ne u nekim salonima, već tu dolje među njima, u šalter sali ili u prostorijama koje koriste poštari. I to odmah na početku radnog dana, još prije otvaranja poštanskog ureda. Naravno, nakon prigodnog govora uslijedila je zajednička kava i pokoje pecivo, a bome bilo je i pravih marendi!

Danas toga, u pravilu, više nema! Rijetki su oni rukovoditelji koji su se spustili među „raju“ i živom riječju čestitali im Dan Hrvatske pošte! Još je manje onih koji su posegnuli u džep i odvojili pedesetak kuna za zajedničku kavu i peciva. U potpunosti ih razumijemo!

Zajednička kava i pecivo nisu im zadani u ciljeve! Baš šteta!

Slavoncima matična organizacija na dar

Radnici Divizije mreža u GP5 su za Dan Hrvatske pošte dobili novi pilot projekt. Dobili su nejasne ciljeve, kriterije i planove. “Slavlje” će trajati 2 mjeseca. Očekujemo daljnja iznenađenja, igre pokušaja i promašaja, i (bit ćemo pozitivni) nekakve rezultate. Iskreno se nadamo da po završetku projekta/slavlja neće ostati gorak okus u ustima i dugoročni mamurluk.

RSRH je član Nezavisnih hrvatskih sindikata

Uredništvo: **Željko Vidaković** - glavni i odgovorni urednik, **Marija Jukić, Ivica Franić, Siniša Seketin, Domagoj Mendeš, Gordana Perković, Marija Mandić, Ingrid Sušanj, Cvetan Kovač.**

TF: 01 4611616; FAX: 01 4611617; ADS: Kneza Mislava 11 /2, 10000 ZAGREB; E-MAIL rsrh@rsrh.hr